

DE MAATSCHAPPIJ POLIS TEGEN ONGEVALLEN

Volgens mij verstrekte gegevens is het premietarief van de verzekeringsbank „De Nieuwe Eerste Nederlandsche” voor boven bedoelde polis bij overigens gelijk gebleven voorwaarden belangrijk gewijzigd.

Voor mij persoonlijk beteekent deze wijziging van premie berekening een vermindering der verschuldigde premie van *f* 101.70 tot *f* 77.—, wanneer ik na afloop van het thans loopende contract voor de zelfde bedragen A., B. en C. een nieuw 10-jarig contract zou aangaan.

Het geeft dan ook m.i. wel reden hieraan even aandacht te schenken! En van direct belang kan zijn de vraag: gebeurt er ook iets met de premie's van de bestaande verzekeringen, wanneer deze zijn afgelopen.

In verband hiermede kan het van belang zijn, nog eens te letten op art. 8 van de verzekeringsvoorwaarden der maatschappij-polis:

§ 1. Na verloop van den tijd, waarvoor de verzekering is aangegaan, wordt zij geacht voor den zelfden duur en zoo vervolgens te zijn voortgezet.

§ 2. Wenscht de verzekeringnemer deze overeenkomst niet voort te zetten, dan is hij verplicht daarvan aan den verzekeraar bij aangeeekenden brief kennis te geven uiterlijk drie maanden, vóórdat volgens de vorige paragraaf de verzekering zoude afloopen.

Voor zoover mij bekend, is over de gewijzigde premie-tarieven in het Tijdschrift voor Tandheelkunde b.v. nooit iets geschreven, evenmin als de betrokken polishouders daarvan zijn verwittigd, zoodat mag worden aangenomen, dat bij stilzwijgende verlenging van een bestaande polis, als bedoeld in § 1, de oude premie-berekening blijft gehandhaafd.

Het wil me dan ook wenschelijk voorkomen de op de polis gevolgde premie-berekening aan de nieuwe premies te toetsen en dan eventueel overeenkomstig § 2 drie maanden voor afloop van de gecontracteerde tijdsduur de noodige maatregelen te nemen.

Het nalezen van een polis kan trouwens nog dikwijls een ongedacht

nut hebben. Men lette b.v. eens op art. 1, § 2, alinea 4, waarin genoemd worden de ongevallen, die niet door den verzekeraar gedekt worden, en waarvan ik uit eigen ervaring weet, dat men ze maar al te dikwijls over het hoofd ziet.

Het betreft hier:

a tochten te water door den verzekerde alleen ondernomen of luchtvaart anders dan als passagier in een vliegtuig of luchtschip van een geregelde lijn;

b het berijden van of meerijden met een motorrijtuig;

c bergsport.

Wanneer men zich dus b.v. aan de steeds meer in zwang komende ski-sport gaat wijden, wete men, dat voorkomende ongevallen niet gedekt zijn.

Ten slotte zij het mij dan nog vergund het essentiële van de Mpij.-polis naar voren te brengen.

Dit betreft niet het risico:

A van overlijden, want dood is dood, zij het met een Mpij.-polis dan wel met elke andere ongevallen verzekeringspolis.

M.i. evenmin het risico:

C van tijdelijke invaliditeit, want ook dit wordt (ten slotte) gedekt door elke andere verzekeringspolis op de zelfde wijze.

Wel daarentegen het risico:

B van de blijvende invaliditeit in verband met de in art. 5 B alinea 2 genoemde uitkeeringspercentages voor die lichaamsdeelen, welke voor de uitoefening van ons beroep van het allergrootste belang zijn.

Alinea 4 van de zelfde paragraaf, luidende: is eenig lichaamsdeel niet geheel doch gedeeltelijk verloren, of bestaat er zonder zoodanig verlies blijvende gedeeltelijke invaliditeit, dan wordt de mate van invaliditeit door den *verzekeraar* vastgesteld,

doet deze specifieke merites wel is waar weer eenigszins van subjectieven aard schijnen, maar daar staat weer tegenover, dat de in art. 9 genoemde arbitrage-bepalingen ons toch weer de noodige zekerheid geven.

Door dan ook met deze feiten rekening te houden, kan men z'n ongevallenverzekering zoo gunstig mogelijk afsluiten met behoud van het specifieke tandarts-risico.

Het D.B. der Maatschappij teekent hierbij aan:

Onafhankelijk van het ingezonden artikel van collega D a n s e r, inzake Invaliditeitsverzekering onzer Maatschappij, verzochten wij den Heer G ö t z e n, onzen adviseur voor Assurantie-zaken, omtrent de plaats gehad hebbende premieverlaging een en ander in het Tijdschrift te willen mededeelen.

In het onderstaande artikel, dat wij onze leden gaarne ter lezing aanbevelen, kwijt hij zich van deze taak.

Namens het Dagelijksche Bestuur:

J. A. SALOMONS, *Secretaris.*

Het komt mij, wanneer ik omtrent de speciale Invaliditeitsverzekering Uwer Maatschappij een en ander in het Tijdschrift mededeel, gewenscht voor te beginnen met enkele opmerkingen, naar aanleiding van het ingezonden artikel van den Heer D a n s e r in ditzelfde nummer.

Het is volkomen juist, dat tusschen het Bestuur Uwer Maatschappij en de Verz.Bank „De Nieuwe Eerste Nederlandsche” overeenstemming is bereikt omtrent een premieverlaging voor dat gedeelte van het invaliditeitsrisico, dat veroorzaakt wordt door een ongeval. Deze premiewijziging is vrij belangrijk en uiteraard afhankelijk van de bedragen, waarvoor men zich verzekerd heeft tegen de risico's van Overlijden, Blijvende Invaliditeit en Tijdelijke Invaliditeit.

Voor de meest voorkomende gevallen bedraagt de premieverlaging ca. 20- à 25 % van de tot nog toe betaalde premies.

De consequentie van deze wijziging is, dat:

- A. Nieuwe verzekeringen op dit verlaagde tarief gesloten kunnen worden;
- B. reeds bestaande verzekeringen op basis van dit verlaagde tarief kunnen worden verhoogd, terwijl
- C. bestaande verzekeringen zonder voorafgaande opzegging per den afloopdatum van het contract *automatisch op het verlaagde tarief worden gebracht.*

Wat betreft de verder in het artikel van den Heer D a n s e r gemaakte opmerkingen, inzake de in de polis gemaakte excepties, kan ik het volgende mededeelen:

Sub. A. Tochten te water, door den verzekerde alleen ondernomen

zijn, ook zonder dat dit in de polis gewijzigd wordt, voor alle bestaande en toekomstige verzekerden volledig medeverzekerd.

De uitsluiting is dus geheel komen te vervallen.

Wat betreft Luchtvaart, anders dan als passagier van een vliegtuig of luchtschip eener geregelde lijn, motorrijden en bergsport, deze risico's zijn indertijd in overleg met het bestuur als excepties aanvaard. Daarbij heeft de overweging gegolden, dat slechts een klein gedeelte der leden deze sporten beoefent en dat het onbillijk zou zijn indien zij, die dit niet doen, meerdere premie zouden betalen ten behoeve van hen, die deze risico's wel wenschen te verzekeren. Logisch is dan ook de constructie zooals die thans bestaat, dat de leden, die deze sporten beoefenen, dit risico extra bijverzekeren tegen een premie-verhooging. De practijk heeft uitgewezen, dat het kleine aantal verzekerde leden, die deze sporten beoefenen, van deze gelegenheid tot bijverzekering meestal gebruik maken.

Het komt mij nuttig voor, thans nog in het kort de essentiële voordeelen der Maatschappij-polis naar voren te brengen, waarbij ik mij dus beperk tot de hoofdzaken; kleinere bijkomstigheden meen ik te mogen verwaarloozen.

1. Het A.B.C. tot en met Z. der Maatschappij-polis is, dat we hier te doen hebben met een *Beroepsinvaliditeits-Verzekering*. Dit houdt niet in, dat slechts uitkeering wordt verstrekt voor in het beroep ontstane invaliditeit, doch dat als *uitsluitend criterium* van schadevaststelling geldt *de graad van bekwaamheid om het beroep van Tandarts uit te oefenen*. Dit in tegenstelling tot de z.g. algemeene Invaliditeitsverzekering, waarbij als criterium van schadevaststelling geldt de mate waarin een verzekerde als mensch in de samenleving (onafhankelijk van het beroep dat hij uitoefent) theoretisch „capable” is.

Wat dit essentiële punt in de practijk der schade uitwerkt, zou ik aan de hand der voorgekomen schadegevallen kunnen aantonen. Daarbij zou ik individueele schadegevallen moeten noemen van leden Uwer Maatschappij, hetwelk uiteraard niet mogelijk is. Ik kan slechts herhalen, dat het Bestuur Uwer Maatschappij door volgens dit beginsel de polis op te bouwen, voor de leden een zeer belangrijk voordeel heeft bereikt.

Wanneer men daarbij uitsluitend kijkt naar de door het Bestuur vastgestelde schadepercentages voor het verlies van lichaamsdeelen, dan is dit geheel onjuist. Verlies van lichaamsdeelen komt zeer weinig voor, maar het veel grootere risico van verminderde bruikbaarheid van

lichaamsdeelen of van het geheele organisme, wordt volgens de Maatschappij-polis wederom beoordeeld naar de graad van bekwaamheid om de practijk uit te oefenen.

2. Wanneer zich nu een schade voordoet, dan stelt, teneinde de noodige soepelheid eener regeling onnoodig te verminderen, de Assurateur in eersten aanleg de schade vast. Gaat een verzekerde hiermede accoord, dan is de zaak geregeld, zoo niet, dan is door de arbitrage-clausule, welke Uw Bestuur concipiëerde, de schadevaststelling onderhevig aan arbitrage, waarbij het objectieve recht van den verzekerde gewaarborgd is.

Dit punt is eveneens van zeer groot belang voor de verzekerden. Voor de soepelheid van de bestaande regeling pleit het feit, *dat nog nooit een arbitrage is noodig geweest.*

3. Tenslotte de mogelijkheid van tusschentijdsche opzegging door den Assurateur, wanneer het risico hem minder gewenscht gaat voorkomen. Deze mogelijkheid is in de Maatschappij-polis ten zeerste beperkt. aangezien daarbij voorafgaand overleg noodig is van den Assurateur met het dagelijksch bestuur Uwer Maatschappij.

Ook dit punt is, gezien de ervaringen in de verzekeringspractijk, van zeer groot belang voor de leden.

De drie hoofdpunten, welke ik hierboven behandelde, doen hun invloed uiteraard het meeste gevoelen in gevallen van Blijvende Invaliditeit omdat dit, financieel gesproken, voor de verzekerden het meest catastrophale deel van het risico vormt.

De verzekering tegen invaliditeit uit ziekte heb ik in het bovenstaande buiten beschouwing gelaten, omdat hierin geen wijzigingen zijn aangebracht. Ik kan er slechts op wijzen, dat hierbij het recht op uitkeering reeds bestaat indien verzekerde zich onder medische behandeling stelt en drie dagen ongeschikt is tot het uitoefenen van de tandheekkundige practijk. De uitkeering gaat in op den dag, na dien waarop geneeskundige behandeling is ingeroepen.

Een en ander stempelt de Maatschappij-polis, welke het Bestuur ten behoeve der leden construeerde, tot *de* Bedrijfsverzekering voor den tandarts.

H. GÖTZEN.